

ΣΠΥΡΟΣ ΣΤΑΒΕΡΗΣ

Μεσογειακός ρομαντισμός

Ο γνωστός φωτογράφος εκθέ-
τει στη Θεσσαλονίκη, στο πλαίσιο
της Photobiennale, 20 πα-
ραλιακά νυχτερινά τοπία με α-
πόκοσμη αίσθηση

28

Καιρός για απλή και ήσυχη ομορφιά

ΤΟΥ ΒΑΓΓΕΛΗ ΒΑΓΓΕΛΑΤΟΥ

Ο μολογεί πως του αρέσει περισσότερο να φωτογραφίζει και να κάνει πράγματα, παρά να μπαίνει στη λογική τού να τα αιτιολογεί και να μιλάει γι' αυτά. Αυτό είναι καλό για τη φωτογραφία και... κακό για τους δημοσιογράφους, αφού ο Σπύρος Στάβερης είναι πολύ συγκεντρωμένος καθώς μιλάει για την έκθεση φωτογραφιών με τίτλο «Nocturno», που φιλοξενείται στο Κέντρο Πολιτισμού του Δήμου Θεσσαλονίκης μέχρι τις 9 Μαΐου. Εντάσσεται στην Photobiennale / 21η Διεθνή Φωτογραφική Συνάντηση.

Αυτά τα νυχτερινά παραλιακά τοπία του, με τις σκοτεινές αποχρώσεις και την απόκοσμα ήρεμη αίσθηση, σε πηγαίνουν από το μαγικό στο τρομακτικό και όλες τις ενδιάμεσες καταστάσεις. Θυμίζουν συχνά κάτι ανάμεσα σε όνειρο και θρήνο, με ασυνήθιστα, μελαγχολικά χρώματα και κορμίμα παγμένα σε αφύσικες στάσεις.

Γνωστός από τη συνεργασία του με πολλά από τα ελληνικά περιοδικά και εφημερίδες, ο Σπύρος Στάβερης περιγράφει τη δουλειά του σαν μια τοιχογραφία της ελληνικής κοινωνίας μέσα από πορτρέτα και ρεπορτάζ. Τις 20 φωτογραφίες της έκθεσης, όμως, τις διάλεξε ανάμεσα σε καινούργιες και παλιές του με βάση το θέμα «Τόπος» της φετινής Photobiennale. Θέλοντας να δείξει κάτι άλλο από αυτό που περιμένουν να δουν συνήθως από αυτόν, δεν χρησιμοποίησε μοντέλα, αλλά φίλους φίλων και διάλεξε τη νύχτα και την παραλία για να κάνει κάτι διαφορετικό.

«Ήθελα να δείξω κάτι που να πλησιάζει περισσότερο την κουλτούρα των συναισθημάτων, ειδικά μέσα σ' αυτή την παρακμή που ζούμε τώρα. Μου χρειαζόταν προσωπικά –αλλά νομίζω και σε πολύ κόσμο– να δω λίγη ήσυχη και απλή ομορφιά. Γι' αυτό και επέλεξα το τοπίο να είναι νυχτερινό, χωρίς να χρησιμοποιώ φάτα, φλας κ.λπ. Μόνο τα φάτα της παραλιακής και του φεγγαριού, για την αίσθηση της ήσυχης αιωνότητας των πραγμάτων», μου εξηγεί. Και συμπληρώνει: «Μπροστά στον κατακλυσμό του εννοιολογικού στην τέχνη, νιώθω πως χρειαζόμαστε μια επιστροφή σε πράγματα πολύ πιο συναισθηματικά. Αλλά να απολαμβάνουμε την ομορφιά, χωρίς δεύτερη και τρίτη σκέψη από πίσω».

Τι κι αν ο Σπύρος Στάβερης ξεκίνησε τις φωτογραφίες της έκθεσης «Nocturno» επηρεασμένος από το αντεργκράουντ, ερωτικό κομμάτι του Ιντερνετ; Η δουλειά του κατέληξε γεμάτη συναίσθημα και «μεσογειοκό ρομαντισμό», όπως λέει

Δεν έχουν, όμως, και αυτές οι εικόνες μια πολύ συγκεκριμένη αισθητική μέσα τους και με ταχύτους;

«Σύμφωνοι. Αν και αυτή η «αισθητική», που είναι κάτι περισσότερο εμφανές στην κουλτούρα των Ανατολικών, νομίζω ότι επανέρχεται σαν ένα αίτημα ξανά στη δυτική τέχνη».

Ποια η σχέση αυτών των εικόνων με τη δουλειά σας στα περιοδικά;

«Δεν έκανα ποτέ διαχωρισμό ανάμεσα στη δουλειά μου στα περιοδικά και την προσωπική. Πάντα μέσα από τις δημοσιεύσεις έβγαζα ένα κομμάτι που για μένα ήταν σημαντικό. Θα μπορούσα, για παράδειγμα, να χρησιμοποιή-

σω άνετα μερικές από αυτές τις φωτογραφίες σαν "νυχτερινή μόδα". Θα μου άρεσε να δώσω λέω και στη μόδα κάποια στιγμή, αλλά με όρους άλλους από αυτούς του μάρκετινγκ και της διαφήμισης».

Πώς θα θέλατε να λειτουργήσουν οι εικόνες αυτές;

«Όπως λειτουργούν σε μένα: σαν μια φωτογραφία που με πονάει και ταυτόχρονα σαν το στίγμα ενός μεσογειακού ρομαντισμού».

Πιστεύετε πως αυτό το «σπίγμα» υπάρχει σήμειρα ή είναι κάτι που έχει καταπλακωθεί από την κυρίαρχη αισθητική που επικρατεί στη φωτογραφία;

«Νομίζω πως η φωτογραφία, αλλά και τα εί- καστικά, έχουν πάρει ένα δρόμο πολύ εννοιολογικό και τεχνητό. Εγώ πρεσβεύω την επιστροφή στο συναίσθημα. Θα ήθελα κάποιος να εισπράξει από αυτές τις φωτογραφίες την ήσυχη απόλαυση».

Τι επηρέασε τη δημιουργία αυτών των εικόνων;

«Ξεκίνησα με έναυσμα κάτι λίγο άγριο. Με είχαν εντυπωσιάσει φωτογραφίες από αυτό το αντεργκράουντ κομμάτι του Ιντερνετ, το ερωτικό. Κυρίως από την Αγγλία, από κορίτσια που βγαίνουν μεθυμένα από κάποιο μπαρ, που σωριάζονται όπου βρεθούν και, κοροϊδεύοντας

Ο Σπύρος Στάβερης (επάνω) επέλεξε τις παρολές τη νύχτα, φωτισμένες μόνο από την πόλη και τα φεγγάρι, για να αποδώσει την ήσυχη αιωνιότητα των πραγμάτων

η μία την άλλη, βγάζουν φωτογραφίες. Στην αρχή ήθελα να αναπαράσχω κάτι τέτοιο. Αυτή την παράδοση του σώματος και του νου έπειτα από άγριο μεθύσι, σε μια παραλία. Να βάλω κάποια παιδιά να πέφτουν σαν πουλιά πληγωμένα σε μια ακρογιαλιά. Στην πορεία αυτό άλλαξε και το έκανα λίγο πιο ρομαντικό, αλλά αυτή ήταν η αφετηρία. Νομίζω πως ένα πολύ μεγάλο κομμάτι του φωτογραφικού Ιντερνέτ, του ερωτικού, ακόμα και του πόρνο-γραφικού, έχει μια τεράστια δύναμη. Πράγμα που έχουν καταλάβει και πολλοί φωτογράφοι. Άλλοι εμπνέονται από αυτό και άλλοι το αναπαράγουν -αούστολα ή εμπνευσμένα».

Ναι, αλλά στις περισσότερες εικόνες σας σπιν εκθέσει κυριαρχεί ο ρομαντισμός. Είναι γιατί τα παραπάνω ανακατεύτηκαν με τη μεσογειακή θάλασσα και το φως;

«Ακριβώς. Και γιατί ένιωσα πως μέσα σε αυτή την παρακμή χρειαζόμαστε να πάρουμε μια απόσταση από τα πράγματα. Και τι απέχει περισσότερο από την άσχημη πραγματικότητα από μια ελληνική νύχτα στην παραλία;».

info: Σπύρος Στάβερης - Νοτιότιρο, μέχρι 9 Μαΐου, Κέντρο Πολιτισμού Δήμου Θεσσαλονίκης, Γρ. Λαμπράκη & Κλεάνδρου, Θεσσαλονίκη, τηλ.: 2310-425531*